

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธรรมชาติบังคับให้มนุษย์ต้องออกกำลังกายเพื่อความแข็งแรงสมบูรณ์ของร่างกาย พลศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ทุกเพศทุกวัย การให้การศึกษาด้านวิชาพลศึกษาจะช่วยให้มนุษย์ได้ออกกำลังกายอย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีการบรรจุวิชาพลศึกษาลงในหลักสูตรการเรียนการสอนทุกระดับชั้น แต่ละระดับชั้นก็มีความแตกต่างกันไป ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุหลายประการ อาทิ ความแตกต่างของวัย ความพร้อมและความสนใจของเด็ก เป็นต้น ในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนจึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมต่าง ๆ เช่น สภาพบุคคล สภาพสังคม สภาพการณ์ปัจจุบัน และอื่นๆ และเนื่องจากเหตุการณ์ สภาพเศรษฐกิจและสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้หลักสูตรจำเป็นต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพื่อให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป ด้วย รากฐานในการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรมาจากผลการวิเคราะห์และวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการใช้หลักสูตรต่าง ๆ แล้วนำผลการค้นคว้าวิจัยมาเป็นข้อพิจารณาในการปรับปรุงแก้ไขขอบกรอบต่าง ๆ

สำหรับการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาที่ได้มีผู้ทำไว้แล้วทั้งในประเทศและต่างประเทศ และมีความเกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยเหล่านั้น โดยแบ่งเสนอเป็น 3 ระดับด้วยกัน คือ

1. การวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษา
2. การวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา
3. การวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษา

รายงานการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษาในระดับประถมศึกษา

ในปี พ.ศ. 2514 สวัสดิ์ ทรัพย์จำนงค์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษามัธยมในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร" การวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการสอนวิชาพลศึกษามัธยมในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูที่สอนวิชาพลศึกษามัธยมในระดับประถมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โรงเรียนเทศบาล โรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดพระนคร รวม 140 โรงเรียน การวิจัยพบว่า สภาพการสอนพลศึกษาในขณะนั้น ส่วนใหญ่ครูประจำชั้นเป็นผู้สอน การสอนส่วนใหญ่เน้นให้นักเรียนเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี การดำเนินการสอนยังขาดหลักการและวิธีการที่ถูกต้องสำหรับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สถานที่และบุคลากรยังมีไม่เพียงพอ¹

ในปี พ.ศ. 2518 เสถียร สมัตถภาพงศ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 หมวดวิชาพลศึกษามัธยม" โดยใช้แบบสอบถาม ถามประชากร 3 กลุ่ม คือ ครู ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์ ที่อยู่ในท้องที่เขตการศึกษา 11 พบว่า

1. ในด้านความมุ่งหมาย ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า มีข้อความหรือถ้อยคำชัดเจนดี เหมาะสมสอดคล้องกับผู้เรียน และไม่ยากต่อการนำไปปฏิบัติ

---

¹สวัสดิ์ ทรัพย์จำนงค์, "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษามัธยมในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

2. ในค่านเนื้อหาวิชา สำหรับสุขศึกษาควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข ส่วนพลศึกษานั้นเหมาะสมกับพัฒนาการทางร่างกายและสภาพสังคมของผู้เรียน สามารถสอนได้ครบตามเนื้อหาและความมุ่งหมายตลอดทั้งผู้เรียนมีความสนใจอีกด้วย

3. ในค่านการนำเอาหลักสูตรไปใช้ ส่วนมากสอนโดยยึดแบบเรียนเป็นหลัก หนังสืออ่านประกอบและอุปกรณ์ไม่เพียงพอ มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรวิชาพลานามัยน้อย ยังต้องการคำแนะนำช่วยเหลืออยู่มาก

4. ในค่านการวัดผล มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่าเหมาะสมแล้ว¹

ในปี พ.ศ. 2521 ปิยวรรณ เพ็ญสุภา ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและการสอนพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย" การวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผู้สอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย จำนวน 230 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ครูที่สอนส่วนใหญ่เป็นครูประจำชั้นซึ่งไม่มีวุฒิพลศึกษา โรงเรียนส่วนมากขาดอุปกรณ์การสอนทางพลศึกษาทุกชนิด อุปกรณ์ที่มีอยู่มีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนและมีสภาพไม่ดี ครูพลศึกษาส่วนมากถูกเรียกตัวไปช่วยงานด้านอื่น ๆ ที่อำเภอหรือจังหวัด ครูส่วนมากต้องการตำรา หรือเอกสารประกอบการเรียน มีความต้องการให้มีการอบรมการสอนวิชาพลศึกษาแก่ครูเป็นประจำทุกปี และมีความต้องการทางค่านการนิเทศทางพลศึกษาเป็นประจำ²

¹เสถียร สมัตถภาพงศ์, "การประเมินผลหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 หมวดวิชาพลานามัย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518)

²ปิยวรรณ เพ็ญสุภา, "ปัญหาการจัดและการสอนพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521)

ในปี ค.ศ. 1974 ราฟ วิลลาร์ด เฮนลีย์ (Ralph Willard Hensley) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา" ความมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อพิจารณาถึงสถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาและเพื่อที่จะทราบถึงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษา ของโรงเรียนประถมศึกษาในรัฐเพนเนลซี โดยใช้แบบสอบถามส่งทางไปรษณีย์ไปยังผู้บริหารและครูในโรงเรียนประถม จำนวน 113 คน โดยถามคำถามเกี่ยวกับค่านิยม การจัดและการดำเนินการบริหาร การจัดชั้นเรียนและโปรแกรมการสอน อุปกรณ์การสอนและเครื่องอำนวยความสะดวก เทคนิคและวิธีการประเมินผล การเรียนการสอน พบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของผู้บริหารที่มีความเข้าใจและไม่เข้าใจโปรแกรมพลศึกษา และมีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของครูพลศึกษากับครูประจำชั้นเกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษา¹

ในปีเดียวกันนี้ โทโร เซดา (Toro Seda) ได้ทำการวิจัยในหัวข้อเรื่อง "การเตรียมแนวทางสำหรับครูประจำชั้นในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐเพนเนลซีเพื่อเป็นครูพลศึกษา" การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อที่จะพัฒนาแนวทางสำหรับนักศึกษาที่จะออกไปประกอบอาชีพครูประจำชั้นที่ต้องสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐเพนเนลซี จึงจำเป็นจะต้องรู้ถึงปัญหาเหล่านี้

1. การเตรียมบุคคลออกไปประกอบอาชีพครูพลศึกษา ทำการตรวจสอบสถานภาพของครูสอน
2. พิจารณาโปรแกรมการสอนพลศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของโรงเรียนประถมศึกษาในรัฐเพนเนลซี โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูสอนชั้นประถมศึกษาทั้งในเมืองและนอกเมือง 79 แห่ง เกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้

---

¹ Ralph Willard Hensley, "An Assessment of Physical Education Programs in Selected Elementary Schools," Dissertation Abstracts 36 (August 1975) : 765A

- ก. เนื้อหาการสอน
- ข. กิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนและนอกโรงเรียน
- ค. ขนาดของชั้นเรียนและจำนวนนักเรียน
- ง. การนิเทศการสอน
- จ. การประเมินผลการเรียนการสอน

3. พิจารณาถึงเกณฑ์มาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับ แนวทางของโปรแกรมพลศึกษาที่มีคุณภาพของโรงเรียนประถมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยพิจารณาจากเนื้อหาดังต่อไปนี้

- ก. ลักษณะความเป็นผู้นำ
- ข. วัตถุประสงค์และความมุ่งหมาย
- ค. โปรแกรมการสอน
- ง. การจัดดำเนินการและการบริหาร
- จ. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
- ฉ. การประเมินผล
- ช. โปรแกรมต่าง ๆ ของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกัน

เกณฑ์มาตรฐานเหล่านี้ได้มีการประเมินผลและจัดอันดับโดยคณะกรรมการสถิติของสหรัฐอเมริกา เกณฑ์มาตรฐานนี้ได้นำมาใช้ในการแนะนำแนวทางเพื่อที่จะพัฒนาประสบการณ์ก่อนนำไปสอนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษา ในการแนะนำแนวทางนี้ได้แนะนำให้ส่งไปยังตัวแทนคณะกรรมการการศึกษาของรัฐเปอโตริโก 51 คน เพื่อทำการตรวจทานประเมินผลและเสนอแนะต่าง ๆ การประเมินผลแสดงให้เห็นว่าแนวทางที่กล่าวมานี้มีเหตุผลและมีคุณค่าต่อการนำไปจัดโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษาของรัฐเปอโตริโก¹

---

¹Toro Seda, "Professional Preparation Guidelines in Physical Education for Classroom Teachers in the Elementary Schools of Puerto Rico," Dissertation Abstracts 35 (November 1974) : 2754A.

ในปี ค.ศ. 1977 นีนา อลิส อมันด์สัน (Nena Alice Amundson) ได้ทำการวิจัยในหัวข้อเรื่อง "การจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนชั้นประถมศึกษา เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในรัฐแคลิฟอร์เนีย" การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อที่จะศึกษาหลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาว่ามีความเหมาะสมและคือที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนต่อระดับวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยได้หรือไม่ เพื่อเป็นการทบทวนและปรับปรุงโครงสร้างของหลักสูตรให้เหมาะสมที่จะนำไปใช้ศึกษาต่อในระดับสูงด้วย ในการวิจัยได้ใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลในหัวข้อต่อไปนี้ ภูมิหลัง ความมุ่งหมายการจัดดำเนินการ การเป็นผู้นำ คานงบประมาณ แนวโน้มในอนาคต และการเตรียมตัวของครูผู้สอน ผลปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของชาติ รัฐ สมาคมพลศึกษา วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยในรัฐแคลิฟอร์เนีย มีความคล้ายคลึงกัน
2. ความต้องการและความคิดเห็นของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ทางด้านพลศึกษา ตรงกับของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย
3. ความมุ่งหมายของหลักสูตรของโรงเรียนประถมศึกษา วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ตรงกับความมุ่งหมายของรัฐ
4. ความมุ่งหมายทางการเรียนการสอนของวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ได้เน้นถึงความสำคัญและสิ่งต่าง ๆ เหมือนกับการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษา

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น พอที่จะสรุปถึงปัญหาของการสอนพลศึกษาในระดับชั้นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่นิยมนำครูที่ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา ซึ่งเป็นครูประจำชั้นทำการสอน ซึ่งจะทำให้ขาดหลักการและวิธีการสอนที่ถูกต้อง
2. ครูประจำชั้นที่ต้องสอนพลศึกษาส่วนใหญ่มีหน้าที่อื่น มีชั่วโมงสอนมากเกินไป ขาดการเตรียมตัวและการเตรียมการสอนที่ดี ทำให้การสอนไม่ได้ผลดี

3. ครูที่ไม่มีวุฒิพลศึกษาส่วนใหญ่มักปล่อยให้ นักเรียน เล่นตามลำพัง เนื่องจากไม่รุ้วิธีการสอน
4. การดำเนินการและการบริหารพลศึกษาในระดับต่าง ๆ ยังไม่ดีเท่าที่ควร เพราะยังขาดบุคลากรทางด้านพลศึกษา ชาติอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก
5. อุปกรณ์ทางพลศึกษาควรมีให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ให้อยู่ในสภาพที่ใช้ได้ และสถานที่ควรปรับปรุงให้อยู่ในสภาพที่ดีด้วย
6. ควรจัดกิจกรรมทางพลศึกษาให้สนองความสนใจ และความต้องการของเด็ก และคำนึงถึงสภาพของท้องถิ่นด้วย
7. ควรให้มีครูวุฒิพลศึกษาสอนในทุกระดับชั้น
8. ให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณทางพลศึกษาให้เพียงพอ
9. ให้รัฐบาลสนับสนุนการเรียนการสอนพลศึกษาอย่างจริงจัง¹

รายงานการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

ในปี พ.ศ. 2502 อองุ่น เย็นถดี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบัน ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ" การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่มีต่อการจัดพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถาม สัมภาษณ์ และสังเกตการณ์ ตลอดจนสนทนากับนักเรียนและครูผู้สอนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 9

---

¹ Nena Alice, Amundson, "Elementary School Physical Education Programs at Selected California Colleges and Universities" Dissertation Abstracts 38 (July 1977) : 151-152A.

โรงเรียน พบว่า ครูและนักเรียนสนใจวิชาพลศึกษา แต่การดำเนินการและการบริหารยังไม่ดีเท่าที่ควร เพราะยังขาดบุคลากรทางคานพลศึกษา ขาดอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นอกจากนี้ยังให้ขอเสนอแนะว่า การพลศึกษาจะประสบความสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียน¹

ในปี พ.ศ. 2506 ทองสุข รัตนตรัยวงศ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนจังหวัดพระนครธนบุรี" การวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดพระนครธนบุรี โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูจำนวน 100 คน และนักเรียนจำนวน 500 คน ผลการวิจัยพบว่า ในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โรงเรียนมุ่งเพื่อความชนะและชื่อเสียงเท่านั้น มิได้มุ่งเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์หรือเพื่อประโยชน์จากกีฬาแต่อย่างใด นอกจากนั้นการแข่งขันกีฬายังเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทกันอีกด้วย²

ในปี พ.ศ. 2511 อนันต์ อัครฐ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาล ในภาคการศึกษาหนึ่ง" โดยใช้แบบสอบถาม ถามอาจารย์ใหญ่และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ของกรมวิสามัญศึกษา ในภาคการศึกษาที่หนึ่ง ซึ่งมี 99 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์ในการสอนพลศึกษาโรงเรียนส่วนมากเน้นในด้านการเสริม

---

¹ อองุ่น เย็นฤดี, "การพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2502).

² ทองสุข รัตนตรัยวงศ์, "ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนจังหวัดพระนครธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2506).

สร้างสมรรถภาพทางกายของนักเรียน กิจกรรมที่นิยมสอนมาก คือ กายบริหาร จำนวน
ครูพลศึกษา สถานที่ในการสอนและอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษายังไม่เพียงพอแก่จำนวน
นักเรียน¹

ในปี พ.ศ. 2513 มีชัย คุณาวุฒิ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้
อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัด
พระนคร" การวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา
ในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร โดยใช้แบบสอบถาม
ถามครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ เขตจังหวัดพระนคร จำนวน 76 โรงเรียน พบว่า

1. ครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์เขตจังหวัดพระนครมีไม่พอ
2. สถานที่แคบ อยู่ใกล้ห้องเรียน ทำให้เกิดเสียงรบกวนเวลาเรียน ใน
ฤดูฝนน้ำท่วมสนาม
3. อุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน สถานที่ไม่เพียงพอต่อการจัด
กิจกรรมพลศึกษา
4. ผู้บริหารโรงเรียนไม่เห็นความสำคัญของพลศึกษา²

---

¹อนันต์ อัทธู, "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา
ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษาหนึ่ง" (วิทยานิพนธ์-
ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511).

²มีชัย คุณาวุฒิ, "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาใน-
โรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญา-
มหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

ในปี พ.ศ. 2514 เสี่ยม พรหมปัญพงศ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับพุทธศักราช 2503" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูใหญ่ และอาจารย์ใหญ่ และครูพลศึกษา ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 490 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาที่มีวุฒิยังขาดอยู่ ครูพลศึกษา นอกจากสอนวิชาพลศึกษาแล้วยังสอนวิชาอื่น ๆ อีก และช่วยทำงานพิเศษอื่น ๆ ด้วย ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูพลศึกษา เห็นว่าความมุ่งหมายในหลักสูตรวิชาพลศึกษามัธยมเหมาะสมดีแล้ว เนื้อหาวิชาในหลักสูตรที่กำหนดนั้น โรงเรียนได้จัดสอนครบตามที่ระบุไว้ อุปกรณ์การสอนและเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นั้นยังไม่เพียงพอ¹

ในปี พ.ศ. 2518 และ พ.ศ. 2519 ได้มีการทำวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษา ของครูพลศึกษามัธยมในเขตการศึกษาต่าง ๆ ของนิคมปรีญาโกวิท ภาควิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยทำการศึกษาปัญหาของครูพลศึกษามัธยมในการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษาต่าง ๆ ของประเทศไทยรวม 10 เขต ซึ่งผลการวิจัยต่าง ๆ จะได้นำเสนอดังต่อไปนี้

การวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรของครูพลศึกษามัธยมในปี พ.ศ. 2518

ทวีพงษ์ กลิ่นหอม ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลศึกษามัธยมในการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 1" มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาปัญหาของครูพลศึกษามัธยม

---

¹เสี่ยม พรหมปัญพงศ์, "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับพุทธศักราช 2503" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

ในการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 1 โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลานามัย จำนวน 30 คน พบว่า ครูแยกหมวดวิชาพลศึกษา สุขศึกษา และจุดมุ่งหมายของวิชา ทั้งสองออกจากกัน เนื้อหาวิชาสุขศึกษามีมากแต่กำหนดเวลาเรียนไว้น้อย โรงเรียนเตรียมบุคลากร คู่มือหลักสูตร และประมวลการสอนยังไม่พร้อม เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เป็นวิชาบังคับยังไม่เหมาะสม จุดประสงค์ของหลักสูตรสามารถนำไปปฏิบัติได้ เนื้อหาวิชาพลศึกษาเหมาะสมกับเวลาเรียน การวัดและประเมินผลโรงเรียนใช้เกณฑ์ของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กรมพลศึกษาเสนอแนะไว้¹

สมศักดิ์ ศิริอนันต์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 3" การวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาของครูพลานามัยในการใช้หลักสูตรวิชาพลานามัยประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 3 โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลานามัย จำนวน 23 คน พบว่า ครูแยกวิชาพลศึกษา สุขศึกษา และจุดมุ่งหมายของทั้งสองวิชาออกจากกัน โรงเรียนยังไม่พร้อมในการ เตรียมบุคลากร คู่มือหลักสูตร และประมวลการสอน เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่กำหนดให้เป็นวิชาบังคับยังไม่เหมาะสม เกณฑ์การวัดและประเมินผลที่กรมพลศึกษาได้นำมาใช้มีความเหมาะสมดีแล้ว

---

¹ ทีวีพงษ์ กลิ่นหอม, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 1" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมแล้ว¹

ศรีรัตน์ เสดลา ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 6" มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 6 โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลานามัย จำนวน 28 คน พบว่า ครูพลานามัยส่วนมากต้องสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกคู่มือหลักสูตรและประมวลการสอน การกำหนดวิชาบังคับในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับสภาพความพร้อมของโรงเรียน ครูพลานามัยส่วนใหญ่มีความเห็นว่า จุดประสงค์ของหลักสูตรนั้นเกิดประโยชน์แก่นักเรียนจริง และสามารถปฏิบัติได้ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเหมาะสมแล้ว แต่บางโรงเรียนไม่สามารถจัดสอนวิชาบังคับในหลักสูตรได้เพราะบุคลากร อุปกรณ์ และสถานที่ของโรงเรียนยังไม่พร้อม²

---

¹สมศักดิ์ ศิริอนันต์, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 3" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

²ศรีรัตน์ เสดลา, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 6" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

ชัชชัย โกมารทัต ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 8" มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาปัญหาของครูพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 8 โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลานามัยทุกคนที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาลทุกโรงเรียนในเขตการศึกษา 8 ซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษาทั้งหมด จำนวน 20 โรงเรียน รวมประชากร 38 คน พบว่าครูพลานามัยที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวุฒิต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ทำหน้าที่สอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และสอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา โรงเรียนส่วนมากขาดครูพลานามัย เอกสาร คู่มือหลักสูตร และหนังสือประกอบการเรียนการสอน ศึกษานิเทศก์ให้ความช่วยเหลือครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรน้อยมาก จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมดี เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เป็นวิชาบังคับในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน ครู และโรงเรียน ส่วนเนื้อหาวิชาสุขศึกษามีความเหมาะสมดีแล้ว อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนยังมีไม่เพียงพอ การวัดและประเมินผลวิชาพลานามัยโรงเรียนส่วนใหญ่ปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร¹

วิสูตร กองจินดา ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 12" การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ-

¹ชัชชัย โกมารทัต, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 8" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

ศึกษาปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 12 โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลานามัย จำนวน 28 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยที่สอนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายยังมีไม่เพียงพอ ส่วนมากสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดคู่มือหลักสูตร ตำราประกอบการเรียน - จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมดีแล้ว เนื้อหาวิชาพลศึกษาในหลักสูตรภาควิชาบังคับยังไม่เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนและนักเรียน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษาส่วนมากมีเพียงพอ โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลของกลุ่มโรงเรียน¹

การวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรของครูพลานามัยในปี พ.ศ. 2519 นภพร ทศนัยนา ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 5" การวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 5 โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลานามัย จำนวน 30 คน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีครูพลานามัยไม่เพียงพอ ขาดตำรา คู่มือหลักสูตร ประมวลการสอน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนวิชาพลานามัย จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสม

---

¹วิสูตร กองจินดา, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 12" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

คือแล้ว ครูส่วนมากประสบปัญหามากในการสอนวิชาพลศึกษา เนื่องจากวิชาบังคับไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น สภาพของนักเรียน และอุปกรณ์ตลอดจนถึงอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ครูพลานามัยส่วนมากใช้เกณฑ์ในการให้คะแนนในคานต่าง ๆ ตามที่กรมพลศึกษาแนะนำ¹

พิศมัย เคนดวงบริพันธ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฌบปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 7" การวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฌบปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 7 โดยใช้แบบสอบถาม ฌมครูพลานามัย ฌนวน 28 คน พบว่า ครูพลานามัยส่วนใหญ่สอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และสอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา โรงเรียนส่วนมากยังขาดคู่มือหลักสูตร ประมวลการสอนและตำราอยู่อีกมาก จุดประสงค์ของหลักสูตรเหมาะสมคือแล้ว วิชาบังคับในวิชาพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ การวัดและประเมินผลที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้มีความเหมาะสมคือแล้ว และโรงเรียนใช้เกณฑ์นี้อยู่แล้ว²

ในภพร ทศนัยนา, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฌบปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 5" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519).

²พิศมัย เคนดวงบริพันธ์, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฌบปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 7" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519).

ธีร ศรแก้ว ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 9" การวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อที่จะศึกษาปัญหาของครูพลานามัยในการใช้หลักสูตรวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 9 โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลานามัย จำนวน 22 คน พบว่า ครูพลานามัยส่วนมากสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และต้องสอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ครูมีความเห็นว่าควรแยกวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ทั้งเนื้อหาและจุดมุ่งหมายออกจากกัน โรงเรียนยังไม่พร้อมในการเตรียมคู่มือหลักสูตรและประมวลการสอน เนื้อหาวิชาบังคับของวิชาพลศึกษายังไม่เหมาะสม เกณฑ์การวัดและประเมินผลที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้มีความเหมาะสมดี แต่โรงเรียนใช้เกณฑ์ของกลุ่มโรงเรียน จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมดีแล้ว¹

จันทร์ ผ่องศรี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 10" การวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 10 โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลานามัย จำนวน 27 คน พบว่า ครูสอนวิชาพลานามัยมีไม่เพียงพอ และต้องสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดคู่มือ-

---

¹ธีร ศรแก้ว, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 9" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519).

หลักสูตร ตำราอีกมาก ผู้บริหารและครูผู้สอนเห็นว่าจุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมดี เนื้อหารายวิชาบังคับวิชาพลศึกษานั้นยังไม่เหมาะสม อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษามีเพียงพอ โรงเรียนใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลของกลุ่มโรงเรียน¹

สุรศักดิ์ สุรโยธี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 11" การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษา - ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 11 โดยส่งแบบสอบถาม ถามครูพลานามัยที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 11 จำนวน 16 คน พบว่า ครูพลานามัยส่วนมากมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี สอนทั้งวิชาพลศึกษา และสุขศึกษา และต้องสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียนส่วนมากขาดครูพลานามัย คู่มือหลักสูตร และหนังสือประกอบการเรียน ศึกษานิเทศก์ให้ความช่วยเหลือครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรน้อยมาก จุดประสงค์ของหลักสูตรเหมาะสมดี วิชาบังคับในวิชาพลศึกษายังไม่เหมาะสม เนื้อหาวิชาทั้งพลศึกษาและสุขศึกษามีความเหมาะสมกับเวลาเรียน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนยังมีไม่เพียงพอ การวัดและประเมินผลที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้มีความเหมาะสมดีแล้ว และโรงเรียน

---

¹จันทร์ ผ่องศรี, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 10" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519).

โดยใช้เกณฑ์นี้¹

ในปี ค.ศ. 1955 เคนเนธ เกรียร์สัน (Kenneth Grierson) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐอัลเบอร์ต้า" โดยใช้แบบสอบถาม ตามครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมของรัฐอัลเบอร์ต้า จำนวน 74 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีการวางแผนการสอน ขาดอุปกรณ์และสนาม ชั่วโมงเรียนจัดไว้มากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับนโยบายของโรงเรียน²

ในปี ค.ศ. 1974 พอร์เทลลา ซัวเรย์ (Portela Suarez) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินค่าโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษาของรัฐเปอโตริโก" การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเป็นการประเมินค่าโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐเปอโตริโก เกณฑ์มาตรฐานในการประเมินผลขึ้นอยู่กับพื้นฐาน 5 ประการคือ

1. การจัดทำเนืงการ
2. ลักษณะของโปรแกรมและกิจกรรม
3. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
4. ขอแนะนำในการเรียนรู้
5. ผลที่ได้รับจากการเรียนรู้

---

¹สุรศักดิ์ สุรโยธี, "ปัญหาของครูพลศึกษามัธยมศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2519 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 11" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519).

²Kenneth Grierson, "Physical Education in Alberta High Schools," The Alberta Journal of Education Research I (September 1955) : 34.

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสำรวจ และการสัมภาษณ์คณะครูผู้สอนเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยปรากฏว่า โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐเปอโตริโก ยังต้องมีการปรับปรุงอีกมาก เพื่อการเรียนการสอนในปัจจุบันและอนาคต¹

รายงานการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ในปี พ.ศ. 2503 พงนา เสตะกัณณะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจทัศนคตินักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา" การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนฝึกหัดครูที่มีต่อกิจกรรมทั่วไปที่ทางวิทยาลัยจัดให้ เช่น การกีฬา การบันเทิง การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถาม ถามนักเรียนฝึกหัดครูในสวนกลาง 6 แห่ง จำนวน 720 คน พบว่า ในด้านพลศึกษา นักเรียนฝึกหัดครูมีความต้องการให้มีอุปกรณ์พลศึกษาให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และสถานที่ควรปรับปรุงให้อยู่ในสภาพที่ดี ควรมีการจัดกิจกรรมพลศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนด้วย²

ในปี พ.ศ. 2508 รัตนา วัฒนกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรชั้นสูงในจังหวัดพระนครธนบุรีที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา" การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสำรวจทัศนคติและความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรชั้นสูงในจังหวัดพระนครธนบุรี ที่มีต่อการเรียน

¹Portela Suarez, "An Evaluation of the Physical Education Programs in the Public Secondary Schools of Puerto Rico," Dissertation Abstracts 35 (March 1975) : 5908-5909A.

²พงนา เสตะกัณณะ, "การสำรวจทัศนคติของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษสวนกลาง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2503).

วิชาพลศึกษา การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถาม ถามนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการ
 ศึกษาชั้นสูงในสวนกลาง พบว่า สนาม อุปกรณ์การสอน ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว และ
 โรงฝึกพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ กิจกรรมที่นักเรียนชอบมาก คือ บาสเกตบอล แมดมินตัน
 กระโดดค้ำ การช่วยคนตกน้ำ ว่ายน้ำ กายบริหาร รำไทย ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่
 ชอบน้อยที่สุด คือ แสนด์บอล ซอฟบอล และซอฟฟีลบอร์ด ความเห็นของนักเรียนสวน
 ใหญ่เห็นว่า พลศึกษาไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน และในด้านการสอนควรพิจารณาถึง
 ทักษะ ความรู้เกี่ยวกับกติกา ทศนคติ การเป็นผู้นำและเป็นผู้ตาม การตรงต่อเวลาและ
 การมาเรียนสม่ำเสมอด้วย¹

ในปี พ.ศ. 2510 สุนนมาลัย สุเทพภักดี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การ
 สํารวจอุปสรรค และปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา" การ
 วิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาใน
 วิทยาลัยพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม ถามนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทั้งประกาศนียบัตร
 ชั้นต้นและประกาศนียบัตรชั้นสูง พบว่า สถานที่สำหรับเรียนวิชาพลศึกษาไม่เพียงพอ
 ห้องปฐมพยาบาลมีไม่พอกับจำนวนนักศึกษา อุปกรณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะสำหรับการสอน
 ว่ายน้ำ แมดมินตัน ฟันดาบ มีไม่เพียงพอ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อผู้สอนเห็น
 ว่า ผู้สอนเคร่งตอร์ระเบียบวินัยมาก ไม่ยอมให้นักศึกษาพักเหนื่อยในชั่วโมงที่สอนเลย
 แต่ตอนท้ายชั่วโมงจึงให้พักเหนื่อย และเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว เกี่ยวกับการวัดผล -
 นักศึกษาควรมีการสอบทุกครั้งเมื่อจบบทเรียน ไม่ควรสอบข้อเขียนเมื่อเวลาที่สอนไม่

---

¹ ไรตนา วัฒนกุล, "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตร
 วิชาการศึกษาชั้นสูงในจังหวัดพระนครธนบุรีที่มีต่อวิชาพลศึกษา" (วิทยานิพนธ์
 ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508).

ต้นหลักสูตร อาจารย์พลศึกษาควรหัดให้นักศึกษามาเรียนนอกเวลาโดยจัดชั่วโมงเพิ่มขึ้น¹

ในปี พ.ศ. 2514 สุภาภรณ์ สุขถาวร ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษามัยในสถาบันฝึกหัดครู" ความมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาในการสอนของอาจารย์ที่สอนในหมวดวิชาพลศึกษามัยในสถาบันฝึกหัดครู โดยใช้แบบสอบถาม ถามอาจารย์ที่สอนวิชาพลศึกษามัยในวิทยาลัยครู จำนวน 25 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามัยยังไม่เพียงพอ มีคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีอีกมาก หลักความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรยังไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ส่วนความมุ่งหมายเฉพาะแต่ละวิชามีความเหมาะสมดีแล้ว เนื้อหาวิชายังไม่ได้สัดส่วนกับเวลาและจำนวนหน่วยกิต หนังสือและวารสารสำหรับให้นักศึกษาค้นคว้ายังไม่เพียงพอ อุปกรณ์การสอนวิชาสุขศึกษายังไม่เพียงพอ การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษามัยส่วนใหญ่มีการทดสอบทั้งค่านทฤษฎีและค่านปฏิบัติ เกณฑ์ในการวัดและให้คะแนนถูกต้องตามหลักการดีแล้ว²

ในปี พ.ศ. 2518 กุลชิตา หุณฑนามระ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาเอกพลศึกษาของนิสิตและอาจารย์ในแผนกวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้แบบ-

¹สุมนมาลย์ สุเทพภักดี, "การสำรวจอุปสรรคและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510).

²สุภาภรณ์ สุขถาวร, "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษามัยในสถาบันฝึกหัดครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

สอบถาม ภาควิชาครูจำนวน 14 คน และนิสิตจำนวน 205 คน พบว่า นิสิตส่วน
มากมีปัญหาเนื่องมาจากอุปกรณ์ไม่เพียงพอ เนื้อหาวิชาในการเรียนมีน้อยไป การ
สอนของอาจารย์ไม่ดีเท่าที่ควร สถานที่มีไม่เพียงพอ และมีการจัดกิจกรรมเสริมหลัก-
สูตรน้อยไป อาจารย์ส่วนมากมีปัญหาเนื่องมาจากสถานที่มีไม่เพียงพอ การเรียนของ
นิสิตไม่ดีเท่าที่ควร ประสบความยุ่งยากในการสอนบางวิชา อุปกรณ์ไม่เพียงพอ และ
ไม่มีเวลาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร¹

ในปี พ.ศ. 2521 พัทรินทร์ ลาวัญกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหา
การสอนของนิสิตฝึกสอนวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" การ
วิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการสอนของนิสิตฝึกสอนวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้แบบสอบถาม ภาควิชาครูนิเทศก์ 11 คน อาจารย์
พี่เลี้ยง 39 คน และนิสิตฝึกสอน 61 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่นิสิตฝึกสอน
พบคือ การตั้งวัตถุประสงค์ในการสอนเชิงพฤติกรรม การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์ การเลือกวิธีการสอนให้เหมาะสมกับกิจกรรมและสถาบันนักเรียน และ
ประสบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ในการสอนไม่เพียงพอ และประสบปัญหาในการ
เก็บรักษาอุปกรณ์ ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นกับอาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยง คือ อาจารย์
นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยงมีงานต้องรับผิดชอบมาก ทำให้ไม่มีเวลาในการให้คำแนะนำ
แก่นิสิตฝึกสอนอย่างเพียงพอ นอกจากนี้แล้วอาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยงขาด
การประสานงานกันในเรื่องเกี่ยวกับการฝึกสอนของนิสิต²

¹กุลธิดา หุณฑนามระ, "การใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับปริญญาตรีของ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชา-
พลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

²พัชรินทร์ ลาวัญกุล, "ปัญหาการสอนของนิสิตฝึกสอนวิชาพลศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชา-
พลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521).

ในปี ค.ศ. 1971 ลี จิน คอริ (Lea Jean Korri) ได้ศึกษาเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในรัฐมิเนโซตา" โดยใช้แบบสอบถามถามครูที่สอนวิชาพลศึกษา พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป ไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สนองความต้องการและความถนัดของแต่ละบุคคลได้ ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอน¹

จากลักษณะความสำคัญของปัญหาและการศึกษาเอกสาร รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังที่ได้อธิบายมาแล้ว ผู้วิจัยจึงวางขอบเขตของการศึกษาวิจัยครอบคลุมกลุ่มบุคคลผู้มีส่วนในการใช้หลักสูตรวิทยาลัยพลศึกษา 2 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร และอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษา ผู้วิจัยมั่นใจว่าการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา ฉบับปี พ.ศ. 2520 ครั้งนี้จะมีคุณค่าสมควรแก่การศึกษาคนควาเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

---

¹Lea Jean Korri, "Instructional Problems Encountered by Women Physical Education Teachers and Their Relation to Teaching Competency as Expressed by Physical Education Majors in Minnesota," Dissertation Abstracts 31 (April 1971) : 5181A.